Datnioides pulcher - Sziámi tigrishal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Kottelat, 1998
CSALÁD:	Datnioididae
MÉRET:	40 cm
C°:	22-28
pH°:	6-7,5
Nk°:	8-18
HELYIGÉNY:	1000 liter
VISELKEDÉS:	kissé agresszív
TÁPLÁLÉK:	ragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó- és középső szint
ÉLETTARTAM:	8-10 év
TERM.VÉD.:	súlyosan veszélyeztetett

Datnioides pulcher
Sziámi tigrishal
(Kottelat, 1998)

TOVÁBBI KÉPEK:

Képek feltöltés alatt!

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Elsősorban a Mekong és Chao Praya vizeiben honos, de a Mae Klongból is jelezték már jelenlétét. Kizárólag Laosz, Vietnám és Kambodzsa területén fordul elő, Thaiföldről mára kipusztult. Nagyobb folyókban, folyamokban él, esős évszakban az elárasztott erdőkbe, árterületekre is kiúszik vadászni.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Az egyik legjellegzetesebb tigrishal-faj. Nagy, lapított testű; hegyesen előrenyúló fej jellemzi. Testének alapszíne aranyló, néhol ezüstös csillogású sárgásfehér. Az idős példányok is viszonylag intenzív

aranyszínűek maradnak. Természetesen a jellegzetes fekete sávozottság e fajnál is megvan. Oldalát rendkívül markáns, vastag fekete szelik. Az első a kopoltyúk mögött található, míg a testoldalon kettőt fedezhetünk fel. Az összes tigrishal közül náluk a legvastagabbak a csíkok, ami fontos megkülönböztető bélyegük, azt is érdemes megfigyelnünk, hogy a hát irányából a has felé némileg vékonyodnak. A két testoldali csík közül az első a has- és farok alatti úszók között ér véget, míg a másik a farok alatti úszóra terjed rá. A faroknyél mintázottsága jellegzetes faji bélyeg. A tigrishalaknál általában 3 csík különíthető el itt: egy közvetlenül a faroknyél kezdetén, kettő egymáshoz közeli, vékony csík pedig a farkúszó bázisán. E fajnál a farkúszót közvetlenül szegélyező vékony csík mindig megtalálható, míg a másik kettő jellemzően egybeolvad. Ez azt eredményezi, hogy a farktő nagy része fekete színű, ami mintegy kiterjed egy vonalban a hátúszó irányába is. Egyes példányoknál ebben az összefüggő, megvastagodott csíkban lehet kisebb törés, sárgás szín is, de a példányok többségénél szépen megfigyelhető. Amelyik példányoknál nem függ össze a két sáv, a rendkívül vastag testoldali sávok és az aranyos alapszín egészen biztos támpontot nyújt az azonosításra. (Ilyen egyedről látható fénykép oldalunkon.) Természetesen a fej klasszikus, szem felé tartó V alakú mintája itt is megmutatkozik. Az úszók többsége színtelen, vagy halvány testszínű, csak ott térnek el jobbára, ahol a testen futó csíkok az úszóra terjednek. Ez alól a hasúszó kivétel, melynek nagyobbik része fekete, a külső szegélye fehéres csupán. Idősebb halak úszói beszürkülhetnek.

Legkönnyebben a mekongi tigrishallal (*Datnioides undecimradiatus*) téveszthető össze. Utóbbi faj csíkjainak száma megegyezik a sziámi tigrishaléval (a többi faj eggyel több sávot visel), viszont a mekongi tigrishal esetében a farktő kezdetén lévő fekete csík és a farokúszó melletti csíkpár külső tagja sosem olvad össze! A farktő kezdetén lévő sáv a mekongi tigrishalnál a hátúszó magasságában elindul, de a test félmagasságánál vége szakad, az oldalvonalnál lejjebb nem fut, a farktő két vékony csíkjától mindig jól elkülöníthető.

Nagyon hasonló faj még az indonéz tigrishal (*Datnioides microlepis*), alkatában, habitusában megtévesztésig hasonló, olyannyira, hogy egy időben mindkét taxont ugyanabba a fajba sorolták. Egy nagyon fontos különbség azonban az, hogy a *D. microlepis* egy sávval többet visel az oldalán: a kopoltyút és a faroknyelet szegélyező csíkok között nem kettő, hanem három keresztcsík fut. Emellett általában a faroknyél kezdeti csíkja a későbbi két vékonyabbal nem olvad össze. Az ezüstös tigrishal (*Datnioides polota*) ezüstös alapszínéről megkülönböztethető, s szintén eggyel több csíkos visel, melyek között halvány, vékony sávok is találhatóak. A pápua tigrishal (*Datnioides campbelli*), akárcsak az előző rokona, szintén eggyel több csíkkal bír, s fejének eltérő mintázata is remek támpontot ad megkülönböztetésére.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Sajnálatosan elterjedt tévhit az akvarisztikában, hogy a tigrishalak valamennyi faja félsós vízben él, holott a fajok nagyobbik része teljes mértékben édesvízi hal. Így igaz ez a sziámi tigrishalra is, mely délkelet-ázsiai folyók, folyamok lakója. Az egyik legnagyobb termetű, viszont a legvehemensebb viselkedésű tigrishal, ezért tartása feltételez némi jártasságot az akvarisztikában.

Gondozásukhoz célszerű egy körülbelül 1000 literes térfogatú akváriumot választanunk, amiben a kifejlett példányok is kielégíthetik helyigényüket. Egy ekkora akváriumban néhány példánya már tartható. A fiatal halakat legérdemesebb kisebb csoportban megvásárolni (kb. 5 példányt). Fajon belül általában békések egymással, de a hasonló habitusú halakkal szemben egy idős sziámi tigrishal néha

agresszív lehet. Társítani kizárólag olyan fajokkal szabad, melyek nagyobb termetűek, a kisebbeket ugyanis tápláléknak nézi. Arra azonban ügyeljünk, hogy az ifjonc tigrishalak mellé ne kerüljön túl aktív társhal, mert esetleg etetéskor elnyomhatják őket. Ez a faj mindenesetre eléggé aktív, hamar megtanulja az akváriumi táplálékszerzés módját és gyorsan elő is jön táplálkozni.

Igazi ragadozók, kizárólag állati eredetű táplálékot fogyasztanak. A fiatal tigrishalak számára remek választás a vörös szúnyoglárva, tubifex, blackworm, földigiliszta, televényféreg, kisebb garnélák, a nagyobb példányokat pedig elsősorban halszeletekkel, fagyasztott hallal, garnélákkal és kagylóhússal kínáljuk. Különböző fagyasztott mixeket is kaphatnak természetesen. Bevett szokás élő etetőhalakkal is táplálni e termetes ragadozókat (pl.: guppi, aranyhal, stb.). Ezt csak akkor tegyük, ha megbízható helyről származnak a táplálékállatok, ugyanis ilyen formán könnyű betegséget bevinnünk. A saját tenyésztésű etetőhal mindig jó megoldás. Emlőstől, illetve madártól származó húst ne adjunk halainknak – ilyet a természetben sem fogyasztanak, szervezetük nem ehhez alkalmazkodott. Ha rendszeresen melegvérű állat húsán tartjuk őket, az hosszútávon különböző betegségekhez, idő előtti elhulláshoz vezet. Száraz tápokra nem igazán szoknak rá, legfeljebb óriás termetű halaknak szánt stickek, pálcikás tápok használhatóak. A kifejlett tigrishalakat elegendő hetente kb. 3-szor megetetni, ennél sűrűbben nem érdemes, a túletetés kóros elhízáshoz vezet. Rengeteget piszkítanak, az akvárium nagyon alapos szűrést igényel.

A medencéjüket úgy rendezzük be, hogy legyen számukra alkalmas búvóhely, ahová visszavonulhatnak, például termetes gyökerek, uszadékok rejtekébe. Robusztus növényeket is ültethetünk, vagy például valiznériákból álló szegélynövényzetet. A fiatal tigrishalak még kicsit bújósabbak, nekik különösen fontosak ezek a helyek, az idősebb példányok kevesebb időt töltenek gyökerek árnyékában. Náluk mindenképpen ügyeljünk a tágas úszóterületre. Nem igényel intenzív megvilágítást, sőt, a tompább fényeket jobban kedveli. Az akváriumnak mindenképpen erős szűréssel kell rendelkeznie, hogy a halak által termelt rengeteg mulmot hatékonyan eltávolítsa. Akár több erőteljes külső szűrőben, szűrőakváriumban kell gondolkodnunk. A tigrishalak nem viselik jól a felszaporodó bomlástermékeket, nitritet és nitrátot. A rendszeres vízcserékről sem szabad megfeledkeznünk!

A víz kémiai értékeivel szemben viszonylag tűrőképes, a hőmérsékleti optimuma is 22 és 28 °C között húzódik (természetesen a hirtelen hőmérséklet-változásokat ő sem kedveli). A kémhatás legjobb, ha semleges közeli, vagy legfeljebb enyhén savas (6,5-7,5 pH ajánlott). Inkább lágyabb vagy középkemény vízben tartsuk, de a legtöbb vezetékes ivóvíz keménysége megfelel számára. A szállítással járó stresszre érzékenyek, telepítését fokozott körültekintéssel végezzük. Kerüljön beállt, nyugodt akváriumba. A kereskedelemben sokszor fordulnak elő lesoványodott, stresszes állatok, melyek eleinte vonakodnak táplálkozni, apatikusak. Társítása leginkább hasonló méretű, viszonylag nyugodt halakkal működik (pl.: csontnyelvű hal, nagytestű harcsák). Méretéből és helyigényéből kifolyólag a legtöbb otthoni, szobai akváriumba alkalmatlan a faj.

Mesterséges szaporítása mind a mai napig megoldatlan, az akváriumokba kerülő állatok a vadonból kerülnek begyűjtésre. Ez azért is komoly probléma, mivel e faj súlyosan veszélyeztetett, a kihalás küszöbére jutott. Az 1980-as évek óta populációinak közel 90%-át elvesztette, Thaiföldről már teljesen kipusztult. Ennek hátterében számos, különböző ok áll. Az élőhelye környékén az emberi populációk túlnépesedése komoly környezeti terhelést jelent, a víz szennyezése, elvezetése problémás. Számos gát épült a dél-ázsiai nagyobb folyókon, ami alapjaiban változtatta meg azok környezeti feltételeit, súlyosan visszavetve az őshonos fauna állományát. Az erdőirtás is a kiváltó okok közé tartozik, az esőerdőkön keresztülfutó folyók környékét lecsupaszítva a vízi élőhelyek is megváltoznak. Étkezési halként is számon

tartják a sziámi tigrishalakat, így lehalászásuk nem kizárólag akvarisztikai, hanem táplálkozási célokat szolgál, de nem mehetünk el szó nélkül az akváriumi felhasználás mellett sem. Thaiföldön befogása szigorúan tiltott – bíznak abban, hátha fennmaradt még valahol ismeretlen populációja. Vietnam továbbra is exportál belőlük. Thaiföldön már a ’90-es évek óta próbálkoznak a faj ex-situ szaporításával, sikertelenül, így megőrzésének biztosítéka a helyi védelem és az élőhelyek visszaállítása lenne. Amennyiben tigrishalakat szeretnénk tartani, igyekezzünk ne ebből a fajból vásárolni, hogy ne rontsuk tovább a természetes állományokat, kiváltképp, mivel ennek a fajnak az optimális gondozása jelenti az egyik legnagyobb kihívást.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Coius pulcher*

Eng: Siamese Tiger Perch

Egyéb köznevei: Siamesicher Tigerbarsch

KATEGÓRIÁK:

Akváriumi halak, Egyéb édesvízi halak

KULCSSZAVAK:

Kottelat, Sziámi tigrishal, Datnioididae, 1998, Egyéb édesvízi halak, Datnioides pulcher, Akváriumi halak

JELLEMZŐK:

átlagos növényzetigényű, keményvízi (15-20 Nk°), lassú mozgású, ragadozó, barna vízi, nagy (több 200 liternél), Ázsia, félsavas (6-6.5 pH), Dél-Ázsia, hőigényes (25-30 °C), sárga vízi, alsó szint, hosszú életű 6 év fölött, kissé agresszív viselkedés, óriás méretű 20 cm fölött, lágyvízi (5-10 Nk°), Indokína, közepes hőigényű (20-25°C), lassan mozgó vízi, Vietnám, közepesen keményvízi (10-15°Nk).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Frank Schäfer: **Brackwasserfische – Alles über Arten, Pflege, Zucht**
- https://www.seriouslyfish.com/species/datnioides-pulcher
- https://www.fischlexikon.eu/fischlexikon/fische-suchen.php?fisch_id=0000001489
- https://www.iucnredlist.org/species/180969/7656475

Írta: Liziczai Márk
Katalógusba került: 2019-01-27 16:17:54
Legutolsó frissítés: 2019-03-02 11:31:57
Katalógus ID: 9677
Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/egyeb-edesvizi-halak/datnioides-pulcher-

sziami-tigrishal.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva